

तत्तत्स्थानेषु ईश्वरसाराध्यता । “यदा यदा हि धर्म-
स्य ग्लानिर्भवति भारत ! अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं
सृजाम्यहम्” गीतोक्तिः जीवानां कार्यवशात् तस्य
विग्रहवत्त्वेनार्विभावः । किन्तु स्नादृष्टायत्तशरीरपरि-
ग्रहस्यैव संसारित्वेन ईश्वरस्य शरीरपरिग्रहे जीवादृष्ट-
स्यैव हेतुत्वेनेश्वरस्य न संसारित्वमिति भेद इति द्रष्टव्यम् ।
तत्र परमेश्वरे “यस्मिन्नीश्वर इत्यनन्यविषयः शब्दोयथा-
याक्षरः” विक्र० “उपर्युपरि बुद्धीनां चरन्तीश्वरबुद्धयः”
पुरा० । “जगदाक्षरनीश्वरम्” गीता “न हीश्वरव्याह-
तयः कदाचित् पुष्पान्ति लोके विपरीतमर्थम्” कुमा० ।
“क्लेशकर्मफलभोगवर्जितं पुंविशेषमसुमोश्वरं विदुः” भाषः ।
आद्यो “ईश्वरोऽहमहं भागीकोऽन्योऽस्ति सृष्टो मम” गीता
स्वामिनि । “आत्मेश्वराराणां न हि जातु विघ्नाः समाधि-
भेदप्रभवोभवन्ति” कुमा० । शिवे स्वामिनि च “प्राणैय-
श्रीतमचलेश्वरमीश्वरोऽपि” कुमा० ऐश्वर्यान्वितस्त्रियां
टाप् । “सविधे शयनेऽप्यनीश्वरा सफलोकर्तुमहो मनो-
रथान्” रसग० । दुर्गायां तु ईश्वरपत्नीत्वाविक्रमायां
टप्तेव । “विन्यस्तमङ्गलमहौषधिरौश्वरायाः” किरा० ।

ईश्वरविभूति स्तो इत० । ईश्वरस्य विभूतौ संसारमध्ये
स्थानविशेषे तदीयांशभेदे । येषु येषु च भावेषु तस्य चिन्त-
नोद्यता तत् दर्शितं गीताभाम् । “हन्त ते कथयिष्यामि
दिव्या ह्यात्मविभूतयः । प्राधान्यतः कुरुश्रेष्ठ ! नास्वन्तो-
विस्तरस्य मे । अहमात्मा गुह्यकेश ! सर्वभूताशयस्थितः ।
अहमादिश्च मध्यञ्च भूतानामन्त एव च । आदित्याना-
महं त्रिणुज्वोतिषां रविरंशुमान् । मरीचिर्मरुतामसि
नक्षत्राणामहं शशो । वेदानां सामवेदोऽसि देवाना-
मसि वासवः । इन्द्रियाणां धनराशि भूतानामसि
चेतना । रुद्राणां शङ्करासि विस्तेरोयस्वरक्षसाम् ।
वस्त्राणां पावकासि मेरुः शिखरिणामहम् । पुरोधसाञ्च
मुख्यं मां विद्धि पार्थ ! एहस्यतिम् । सेनानीनामहं स्कन्दः
सरसामसि सागरः । महर्षीणां भृगुरहं गिरामग्रेक-
मक्षरम् । यज्ञानां जपयज्ञोऽसि स्थावरणां हिमालयः ।
अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणाञ्च नारदः । गन्धर्व्याणां
चित्तरथः सिद्धानां कपिकोसुतिः । उच्चैःश्रवसमश्वानां
विद्धि मामश्वतोद्भवम् । ऐरावतं गजेन्द्राणां नरा-
णाञ्च नराधिपम् । आयुधानामहं वज्रं धेनूनामसि
कामधुकम् । प्रजनशासि कन्दर्पः सर्पाणामसि वासुकिः ।
अनन्तशासि नागानां वरुणोयादसामहम् । पितृणा-

णामर्यमा चासि यमः संयमतामहम् । प्रह्लादशासि
दैत्यानां कालः कलयतामहम् । मृगाणाञ्च सृगेन्द्रोऽहं
वैनतेयश्च पक्षिणाम् । पवनः पवतामसि रासः शस्त्र-
रतामहम् । भूषाणां सकरशासि स्रोतसामसि जाङ्गवी ।
सर्गाणामादिरन्तश्च मध्यञ्च वाहमर्जुन ! । अध्यात्मविद्या
विद्यानां वादः प्रवदतामहम् । अक्षराणामकरोऽसि
हन्तः सामासिकस्य च । अहमसेवालयः कालोधाताहं
विद्यतोमुखः । ऋतुः सर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यताम् ।
कीर्त्तिः श्रीर्वाक् च नारीणां सृतिर्मेधा धृतिः क्षमा ।
दृष्टसाम तथा सान्नां गायत्री स्कन्दसामहम् । मासा-
नां मार्गशीर्षोऽहम्ब्रह्मणां कुसुमाकारः । द्यूतं कलयता
मसि तेजस्तेजस्विनामहम् । जयोऽसि व्यवसायो-
ऽसि सत्त्वं सत्त्वयतामहम् । दृष्टोनां वासुदेवोऽसि
पाण्डवानां धनञ्जयः । सुनीनामहं व्यासः कवीना-
मुपना कविः । दण्डोदमयतामसि नीतिरसि जिगी-
वताम् । मौनं चेवासि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवता
महम् । यज्ञापि सर्वभूतानां वीजं तदहमर्जुन ! । न
तदस्ति विना यत् स्थान्मया भूतं चराचरम् । नान्तो-
ऽसि मम दिव्यानां विभूतीनां परन्तप ! । एष तद्दे-
यतः प्रोक्तोविभूतेर्विश्वरोमया । यद्वयद्विभूतिमत् सत्त्वं
श्रीमदूर्जि तमेव वा । तत्सदेववागच्छ त्वं मम तेजोऽंश-
सम्भवम् । अथ वा ब्रह्मोक्तेन किं ज्ञातेन धनकृत्य ! ।
विदध्याहमिदं हृत्क्षमेकांशेन स्थितोजगत्” । दृष्टमे च ।

ईश्वरसाक्षिन् पु० ईश्वर एव साक्षी । वेदान्तमतसिद्धे सायो
पहिते चैतन्ये स च वेदान्तपरिभाषायां दर्शितो यथा
“ईश्वरसाक्षी तु सायोपहितं चैतन्यं तज्ज्ञेयं तदुपाधिभूत-
मायाया एकत्वात् “इन्द्रोभायाभिः पुरुषरूपैयत” इत्यादि
श्रुते मायाभिरिति ब्रह्मवचनस्य सायागतशक्तिविशेषाभि-
प्रायतया सायागतसत्त्वरजस्तमोरूपगुणाभिप्रायतया चो-
पपत्तिः । “सायान्त प्रकृतिं विद्यान्मायिनन्तु महेश्वरम् ।
तरत्त्वविद्यां विततां हृदि यस्मिन्निवेशिते । योगो साया-
ममेयाय तस्मै पित्यात्मने नमः” । “अजांमेकां लोहित-
शुक्लकृष्णां बह्वीः प्रजाः सृजमानां स्रष्टुः । अजो
होको जुषमाणोऽनुशेते जह्यात्तेनां भक्तभोगामजोऽन्यः”
इत्यादिश्रुतिषु एकवचनेन लाघवादुपहृतीतेन सायाया
एकत्वं निश्चयते । ततश्च तदुपहितं चैतन्यमीश्वरसाक्षी
तज्ज्ञानादि तदुपाधेर्मायाया अनादित्वात् । सायावच्छिन्नं
चैतन्यञ्च परमेश्वरः सायायाविशेषणत्वे ईश्वरस्य उपा-